

Velfærdsstatens sammenbrud

Kan et lille land fortsat forpligte sig til yde sociale ydelser til stort set enhver verdensborger, der slår sig ned i Danmark, spørger dagbladet Berlingske Tidende den 28. marts, og svaret er nej!

Den nordiske velfærdsstat knuses under vægten af indvandrere.

Hvis Danmark fortsat skal være en klassisk nordisk velfærdsstat, der sikrer forsørgelse, uddannelse, sundhedsydelser og pension til alle, så må indvandringen stoppes og hundredtusinder af fremmede hjemsendes. Det danske samfund er i opløsning på grund af de fuldstændigt ødelæggende udgifter til indvandrerne fra den tredje verden, der er storforbrugere af de sociale ydelser men næsten intet yder til samfundets opretholdelse. Og der er ingen ende på elendigheden, for indvandrere og de såkaldte flygtninge strømmer stadig til i store skarer fra Asien og Afrika. Det danske folks levemuligheder bliver således ødelagt af indvandrerne, som beslaglægger en bestandigt større del af Danmarks ressourcer, og danskerne mærker det i praksis gennem stadig mere ødelæggende besparelser i stat, regioner og kommuner. Skønt danskerne betaler mere og mere, så bliver alle danskeres behov og rettigheder fuldstændigt ignoreret af de offentlige myndigheder, der samvittighedsløst ofrer alle samfundets penge på indvandrere og flygtninge. Derved opstår det mærkelige forhold, at mens danskerne bliver fattigere, så underholder de danske myndigheder stadig flere fremmede, og balancen mellem det danske folk og de fremmede forrykkes i faretruende grad. Dette må have en ende, hvis danskerne skal kunne leve i deres eget land, og politikerne må tvinges til fornuft, så de stopper for indvandringen og begynder repatrieringen af de fremmede. Denne ændrede fremmedpolitik er jo simpelthen forudsætningen for bevarelsen af den danske velfærdsstat, og den er dermed også forudsætningen for det repræsentative demokratis fortsatte eksistens. Hvis ikke velfærdsstaten kan opretholdes, så er demokratiet nemlig helt meningsløst, og folket må søge nye samfundssystemer, der bedre er i stand til at varetage folkets og statens behov. Et samfundssystem har kun eet formål, at skabe gode levemuligheder for folket, og kan et samfundssystem ikke det, så må det bort. Det repræsentative demokrati har således ikke noget evigt krav på at være det valgte samfundssystem, det skal kvalificere sig, for kun hvis dette system på en tilfredsstillende måde kan administrere og opretholde en velhavende statsdannelse til gavn for hele folket, er det formålstjenligt.

En MFer drager hjem til Syrien

Integrationsministeren Søren Pind har bestemt, at alle mellemøstlige flygtninge nu skal drage hjem til deres fødeland, efterhånden som demokratiseringsprocessen skrider frem i Mellemøsten. Naser Khader er af syrisk afstamning, og han er nu begyndt at pakke for at tage hjem til Syrien sammen med sin familie. De Konservative leder efter en ny udenrigsordfører, og man må håbe, at de denne gang kan finde en dansker til opgaven. Der er virkelig brug for rigtige danskere i Folketinget.

Afløsning i Nationalfronten

Skaberen af den patriotiske franske Nationalfront er nu blevet afløst som leder for partiet. Le Pen er som partileder blevet afløst af sin datter Marine Le Pen, der straks har vist sine store politiske evner. Generationsskiftet var nødvendigt på grund af Le Pens alder og svigtende helbred.

Citat fra Jyllands-Posten den 27. marts: »Islam er en magtreligion, hvor intet er til diskussion. Kravet er en betingelsesløs underkastelse. Al tale om multikultur er ret beset at tale uden om sagen. Her er ikke tale om en mangfoldighed af forskellige kulturer. Sagen er derimod, at der trænger millioner af mennesker ind i Vesteuropa med en bestemt religion og en bestemt moralkodeks og et bestemt samfundssyn, som aldrig nogensinde vil kunne forliges med vestlig tankegang og samfundssyn. Lad os dog se det i øjnene. Hvorfor skal denne barske virkelighed betegnes med den virkelighedsfjerne og abstrakte og tågede betegnelse: det multikulturelle. Den muslimske verden konfronterer den vestlige verden, og de to kan aldrig forliges. Det kan ikke blive til andet end en kamp på liv og død, fordi der er tale om uforenelige modsætninger. Der er ikke tale om multikultur eller for den sags skyld om kulturkamp, nej, der må blive tale om den rene magtkamp.« Cit. af John W. Hørbo, pastor emeritus.

Hør Radio Holger !

Radio Holger Internet kan høres som "streaming" eller download på siden www.radio-holger.dk, og der sendes i det velkendte og praktiske lydformat "mp3". Radio Holger Internet er de danske indvandrermodstanderes stemme på Internettet.

BNP vinder racisme-sag

British National Party har vundet en racisme-sag mod den såkaldte Kommission for Menneskelige Rettigheder, og kommissionen er derfor blevet dømt til at betale BNPs ret store retsoms-kostninger. Den offentlige kommission havde anklaget partilederen Nick Griffin, partiets viceformand Simon Darby og Tanya Luby for at formulere, hvad der blev kaldt racistiske vedtægter for partiet, men BNP forsvarede dette med, at der findes interesseorganisationer for sorte i Storbritannien, og at hvide derfor også har ret til at have interesseorganisationer. Dette måtte retten erkende, og BNP vandt således retssagen, der vakte stor opmærksomhed i England. Den såkaldte Kommission for Menneskelige Rettigheder havde håbet at få et egentligt forbud mod BNP, men retssagen blev et stort nederlag for kommissionen, der må betale alle de påløbne sagsomkostninger.

Svenskerne har nu tilbagesendt det ældste eksisterende eksemplar af Jyske Lov til kulturminister Per Stig Møller, der til gengæld har afleveret flere svenske klenodier. I ca. 300 år har Jyske Lov været opbevaret i Sverige, hvor manuskriptet dukkede op i 1717. Dansk Folkeparti har længe krævet Jyske Lov og andre gamle danske kulturskatte tilbage fra Sverige, og i 2009 blev der indgået en aftale med Sverige om den udveksling af manuskripter, der nu er sket.

Den redaktionelle kommentar: Om begrebet "etnisk"

I den danske offentlighed hersker en mærkelig forvirring angående begrebet "etnisk", og det kunne derfor måske være nyttigt her at klarlægge dette begrebs rette anvendelse. For det første er alle mennesker etniske i den forstand, at alle har en eller anden etnisk afstamning, men disse afstamminger er bare meget forskellige. Man kan derfor ikke kalde de fremmede for blot etniske, da dette er meningsløst, men man kan naturligvis godt tale om en fremmed etnisk minoritet, dvs. om en gruppe personer der tilsammen udgør en fremmed minoritet ved at have en ganske særlig afstamning, der jo er anderledes end flertallets. For det andet fødes man med sin etniske afstamning, og det er en række biologiske forudsætninger, der ikke kan vælges fra eller til. Det er således helt uden mening, når man i offentligheden ofte lader som om, at nationalitet og dermed også det etniske er noget man kan vælge frit efter behag. Det er der slet ikke tale om, man er bundet til den etniske afstamning, som man nu engang er født med, og det etniske definerer for altid personens nationalitet, for i begrebet nationalitet (lat. natio) ligger jo netop "hvad man er af fødsel". Hvis man er født som kineser kan man således aldrig blive fransk af nationalitet, men derimod kan man nemt blive fransk statsborger, da et statsborgerskab bare er en ren juridisk formalitet. Taler man om det etniske eller nationaliteten er dette vigtigt at holde sig for øje, og forholdet bliver endnu tydeligere, hvis man inddrager synonymet for udtrykket. Det helt korrekte synonym for det etniske er ordet "race", men dette udtryk anses for så historisk belastet, at mange ikke vil anvende det. Hvilket dog naturligvis ikke ændrer ved det forhold, at betydningen i praksis er den samme. Når man taler om det etniske, så taler man i realiteten også om det racemæssige, uanset om man på en eller anden måde forsøger et dække over dette faktum. Men de almindelige danskere lægger som regel

vægt på, hvilket udtryk af disse to, man anvender, og ejendommeligt nok bliver man normalt betragtet som et bedre menneske, hvis man anvender udtrykket etnisk frem for udtrykket race. Og man kan mere sig over offentlighedens uforstand og sarthed i denne anledning, for særligt sprogvidenskabeligt funderet er det hele ved Gud ikke, men det kan nok bedst betale sig at følge de måske lidt mærkværdige folkelige forestillinger, hvis man ikke vil misforstås. En kendsgerning er det jo, at bruger man udtrykket race, så er man straks en meget grim stornazist med morderiske hensigter, men anvender man bare det mere almindelige udtryk det etniske, så er man en agtværdig borger, der udmærket kan accepteres selv af de meget følsomme anti-racister. Man kan undre sig over dette, men sådan er det nu engang.

For det tredje har kun mennesker en etnisk oprindelse, hvorfor det også er helt tåbeligt at tale om etnisk mad eller etniske restauranter. Skønt man jo nok kan forstå, hvad folk mener med noget sådant, så er det stadig en helt urimelig måde at bruge begrebet etnisk på. En græsk feta-ost er jo som bekendt ikke et menneskeligt subjekt med en etnisk afstamning, men det giver f.eks. en vis mening at tale om etniske ghettoer, for her tænkes jo ikke på en samling boliger med et vist enhedspræg men netop på en samling personer boende i ghettoerne, der er karakteriseret ved en bestemt og fremmed etnisk afstamning. Man bør således bruge udtrykket etnisk på en meningsfuld og fornuftig måde, der er i fuld overensstemmelse med den egentlige betydning af udtrykket. Det er altid en dårlig ide at bruge et begreb eller udtryk forkert, for det skaber bare forvirring. De nævnte etniske minoriteter må i øvrigt ikke forveksles med nationale mindretal, da et mindretal jo altid har hjemstavn inden for riget og ikke nødvendigvis har en fremmed etnisk oprindelse. Det tyske mindretal er her et godt eksempel. Tyskerne har således den samme etniske oprindelse som danskerne, men de har også en lidt anden kultur.

Frikendt

Partilederen for Nationaldemokratische Partei Deutschlands (NPD) i Tyskland, Udo Voigt, blev frikendt sammen med to partimedlemmer i en racisme-sag, der var rejst imod ham af Anklagemyndigheden i Berlin. I april måned sidste år blev han således ved en lavere retsinstans sammen med to partimedlemmer dømt til fængsel mellem 7 og 10 måneder for at have fremstillet og uddelt en brochure, der blev betragtet som "hetz mod folkegruppe". Dommen blev naturligvis anket, og den højere instans i Berlin måtte da også erkende, at brochuren dels befandt sig inden for ytringsfrihedens rammer og dels, at en fremmedfjendtlig holdning ikke i sig selv er strafbar i Forbundsrepublikken Tyskland. Dette sidste er af meget stor betydning for alle de kommende racisme-sager, idet dommen danner præcedens og dermed fuldstændigt underminerer hele grundlaget for de mange racisme-sager mod NPD-folk i Tyskland. Frifindelsen er således en betydningsfuld sejr for NPD og ytringsfriheden, og det er nu blevet slået fast i denne dom, at modstand mod de fremmede og mod indvandringen er helt lovlig. Og dommen vil dermed gøre NPDs arbejde betydeligt lettere, idet Anklagemyndigheden vil blive stækket.

Den vanvittige minister

Danmarks udenrigsminister Lene Espersen er grebet af storhedsvanvid og spiller nu moralsk dommer over for fremmede statsoverhoveder. Det tankeløse og overfladiske pigebarn er helt beruset af sine egen dumme propaganda mod Gaddafi og karakteriserer ham uden videre som "krigsforbryder". Medierne skrev den 29 marts: »Danmarks udenrigsminister Lene Espersen afviser enhver tanke om at give oberst Gaddafi mulighed for at forlade Libyen og få asyl i et andet land uden at kunne retsforfølgelse for krigsforbrydelser, sådan som blandt andet Italien lægger op til med et forslag på stormøde om Libyen i London i dag. - "Det er helt og aldeles uacceptabelt. Der er allerede truffet beslutning om, at han og regimet skal stilles for Den Internationale Straffe-

domstol, og det, mener jeg, er helt afgørende, at vi sikrer, sker på et tidspunkt. Men jeg anerkender, at nogle forsøger at lave mæglingsforsøg, der kan gøre, at Gaddafi frivilligt træder tilbage. Det, synes jeg, vil være det bedste for alle parter, men det skal ikke være med den garanti, at han ikke stilles til ansvar for sine gerninger," siger Lene Espersen.« Hvem mon det er, der allerede har truffet en beslutning om at retsforfølge Gaddafi? Hvis det bare er det tossede lille pigebarn til Lene Espersen, så har det nok ikke den store betydning. Og hvad bilder hun sig egentlig ind, når hun tillader sig at karakterisere andre folk som krigsforbrydere? Ved hun overhovedet, hvad det ord betyder? Nej, det ved hun ikke, for man bliver ikke krigsforbryder bare ved at bekæmpe folk, som Lene Espersen synes godt om. Lene Espersens partier og anti-partier er ganske ligegyldige i denne forbindelse.

Lene Espersen har hørt i medierne, at de libyske oprørere er demokratiske, og så tøse-naiv som hun er, tror hun straks på det uden at undersøge noget som helst. Og alle modstandere af hendes små sorte libyske protegeer er naturligvis krigsforbrydere, det kan jo ikke være andet. Men nogen logisk forklaring på, hvorfor en regeringsleder skulle være en krigsforbryder, fordi han forsøger at nedkæmpe et oprør, det har udenrigsministeren naturligvis ikke givet. Ville de danske ministre også være krigsforbrydere, hvis de bekæmpede et oprør i Danmark? Nej, mon! Og Lene Espersen skulle være den sidste til at karakterisere andre, hun er uduelig som udenrigsminister, og som partiformand for De Konservative var hun en så stor fiasko, at hun måtte fjernes med magt.

Aktionen i Libyen

Den libyske regering beskylder nu Danmark for at have åbnet krigen mod islam, ja, bare det var så vel, men det er nu desværre ikke tilfældet. Det tåbelige eventyr i Libyen har intet med en krig mod islam at gøre, og hvis det virkelig var en sådan krig, så blev den også ført et helt forkert sted. Krigen mod islam skal jo ikke føres i Mellemøsten eller Nordafrika men i Europa, hvor islamiseringen bestandigt skrider frem i takt med indvandringen. Det er således i Europa, at vi har behov for en krig mod islam, ikke i Afghanistan eller Libyen, for hvad kommer disse lande os ved? Og allerede nu viser det sig da også, at aktionen mod Libyen var en tåbelig fejltagelse. Man har skudt Gaddafis få gamle jetjagere ned og ødelagt Libyens militære infrastruktur, og hvad så? Nu ved man ikke, hvad man egentlig skal stille op med det hele. Og kampene fortsætter naturligvis, for man kan selvfølgelig ikke stoppe en borgerkrig fra luften. Det hele er vanvittigt, og det er ubegribeligt, at den danske regering og Folketinget lod sig lokke med ind i dette formålsløse eventyr.

Der er borgerkrig i Libyen, og dette vedrører kun Libyen og ikke andre lande og folk, og vi skal som danskere ikke blande os. Det er en fatal fejltagelse at tro, at vi har nogen "venner" i Libyen; begge parter i borgerkrigen er brutale slyngler, der er ivrige efter at henrette deres modstandere og gribe magten over olien, så enkelt er det. Folketingets naive tro på, at oprørerne skulle være bedre mennesker end Gaddafis folk er latterlig og helt uden årsag, og der er derfor heller ingen grund til at hjælpe oprørerne. Når Folketinget utroligt nok kan mene, at oprørerne er demokrater, så er det ikke andet end et resultat af mediepropagandaen, som forsøger at bilde danskerne dette ind. Men Folketinget burde dog bestå af politikere, der var i stand til at sætte sig ud over mediernes løgne, men det er åbenbart ikke tilfældet.

Mest ejendommelig er dog Enhedslistens holdning til sagen. Enhedslisten opfordrer regeringen til at sende Stinger-missiler til oprørerne i Libyen. - »Vi skal hjælpe oprørerne med våben, så de selv kan forsvare sig mod Gaddafis fly, tanks og krigsskibe«, siger Enhedslistens forsvarsordfører, Frank Aaen. Men hvad er nu det! Enhedslisten stemmer konsekvent imod enhver bevilling til militæret, så hvilke Stinger-missiler er det egentlig, man vil have leveret til oprørerne? Hvor skulle de være kommet fra? Stinger-missiler er jo ikke gratis, de er tværtimod ret dyre, så hvor får Frank Aaen dem fra? Dette afslører totalt Enhedslistens hykleri, man vil ikke være med til at skaffe pengene til det militære isenkram, men man vil meget gerne bestemme over anvendelsen af det isenkram, som andre har skaffet pengene til. Det er denne form for optræden, der skaber en sund og naturlig politikerforagt.

Dansk Folkeparti er i øvrigt rasende over, at statsminister Lars Løkke Rasmussen nu gør klar til at lade Danmark deltage i deciderede angreb på Libyen. Det har han slet ikke fået opbakning til i Udenrigspolitisk nævn, mener DF. - "Han gået langt længere end det mandat, regeringen har fået i Udenrigspolitisk Nævn, når han nu vil have Danmark med - ikke alene i en hævdelse af flyveforbud, men i et direkte militært angreb på Libyen," siger Søren Espersen, der under ingen omstændigheder kan støtte et militært angreb. - "Det er vigtigt krystalklart overfor Statsministeren at slå fast, at Dansk Folkeparti siger ultimativt og blankt nej til dansk deltagelse i et militært angreb på Libyen. Det vil være helt uhørt, at danske tropper skulle involveres i en borgerkrig på det afrikanske kontinent," siger Søren Espersen i en pressemeddelelse. Og en kronikredaktør skrev om Vestens holdning til borgerkrigen i Libyen: »Hvis de lader Gaddafi smadre sit land, ligger al vestlig snak om menneskerettigheder i ruiner.« Og han har ret, ikke fordi Libyen egentlig betyder noget, men fordi denne evige snak om menneskerettigheder ikke er seriøs. Naturligvis er det ikke Vestens opgave at forsvare nogle libyeres fiktive menneskerettigheder.

©Sappho.dk En kommentar af Niels Thomsen fra Sappho.dk til Enhedslistens holdning.

Et politisk kram?

De nævenyttige såkaldte eksperter nøjes ikke blot med at blande sig i politiske sager, nu vil de også bestemme, hvem sportsstjerner skal give et kram. Ja, det lyder måske utroligt, men sandt er det. Den 17. marts skriver medierne følgende: »I dræthistorikeren Hans Bonde mener, at Caroline Wozniacki overtræder en klar grænse ved at kramme en diktator. Caroline Wozniacki er håbløst afmarcheret, når hun affærdiger al kritik af sit tennisspil og krammeri med Hvideruslands diktator, Aleksandr Lukasjenko, i forbindelse med en velgørenhedskamp i Hviderusland i november sidste år. Det mener idræthistorikeren Hans Bonde fra Københavns Universitet. - Caroline Wozniacki har overtrådt en meget klar grænse, og det er et fuldstændigt klassisk eksempel på sammenblanding af sport og politik, siger Hans Bonde.« Hvad i alverden er det for en grænse, som den polske sportsstjerne skulle have overtrådt? Os bekendt står der ikke noget om i straffeloven, at man ikke må spille tennis med og kramme en diktator, og der står i øvrigt heller ikke noget om, hvordan man definerer begrebet "en diktator". Den såkaldte grænse er vist en grænse, som den venstreorienterede Hans Bonde selv har indført, og som sådan har den grænse vist ikke meget at betyde. Men det er jo typisk for de venstreorienterede at bilde sig ind, at de har ret til at bestemme, hvordan andre skal optræde. Men vi kan nu ikke se, at det skulle have været bedre, hvis den polske sportsstjerne havde givet Hans Bonde et kram,

Om atomkraft

For så sent som en måned siden var Liberal Alliance slet ikke i tvivl om, at Danmark skulle satse på atomkraftværker, og at der skulle opføres to atomkraftværker her i landet. Ét øst for Storebæltsbroen og ét vest for. - Teknologien har udviklet sig rivende de sidste 25 år. Det vil nok være mest fornuftigt at bygge i nærheden af to store forsyningsværker, sagde partiets energiordfører Villum Christensen i et interview den 4. februar. Ja, mest fornuftigt, mon ikke det mest fornuftige var at opgive alle tanker om atomkraft, for begivenhederne i Japan har ubarmhjertigt udstillet det faktum, at atomkraftværker er forbandet farlige, og når det først går galt med dem, så går det galt for alvor. Det har japanerne nu fået at mærke, og mon ikke japanerne fortryder, at de overhovedet begyndte at bygge atomkraftværker. Selv en teknisk fremskredne nation som Japan har vist sig helt ude af stand til at imødegå krisen på atomkraftværkerne, og det siger vist noget om de udfordringer, som et uheld på et atomkraftværk stiller myndighederne over for.

En trussel mod patrioterne?

En uheldig alliance har nu erklæret det patriotiske Europa krig. Ja, denne alliance vil ligefrem gøre en ende på de patriotiske organisationer i Europa, som det hedder, og nu skulle man jo umiddelbart tro, at det var nogle meget farlige kræfter, der stod bag krigserklæringen, for ellers kan man vel ikke gøre sig håb om så store resultater. Men den uheldige alliance er nu ikke så stærk, som man skulle formode, for når alt kommer til alt, så er det blot en alliance af den sædvanlige anti-racistisk pøbel. De internationale medier skriver: »Medlemmer af Den Koordinerede Komite af Muslimske og Jødiske Ledere fra Belgien, England, Frankrig, Tyskland, Italien, USA mm. offentliggør planer for en række offentlige manifestationer på 'Europadagen'. Prominente muslimske og jødiske ledere udtrykte i mandags dyb bekymring overfor opkomsten af ekstremt højreorienterede xenofobiske og racistiske partier i Europa, og lovede at de ville arbejde sammen for at gøre en ende på det ekstremistiske fænomen som truer 'etniske og religiøse minoriteter'. Medlemmer af den Koordinerede Komite af Muslimske og Jødiske Ledere fra Belgien, England, Frankrig, Tyskland, Italien, USA mm. offentliggør planer for en række offentlige manifestationer på "Europadagen" som afholdes i maj måned. "Islamofobi, antisemitisme, xenofobi og racisme skal aldrig få lov til at blive stuerene", sagde lederne i en fælleserklæring.«

Nu er de patriotiske organisationer så advaret om, at den uheldige alliance vil gøre et forsøg på at angribe dem på en eller anden måde på Europa-dagen, og så overlever de patriotiske organisationer jo nok også dagen, mon ikke! At de jødiske og muhamedanske organisationer skulle have magt til at gøre en ende på eller bare genere de patriotiske organisationer væsentligt, det kan man dårligt tro på. Hvad vil de gøre? Angribe med skydevåben, mon dog? Og er det bare de sædvanlige demonstrationer, så er det jo temmelig ligegyldigt, for de mange anti-racistiske organisationers demonstrationer har kun betydning for deltagerne selv. Alliancen mellem de jødiske og de muhamedanske organisationer er jo heller ikke ny, men det må anses for overordentligt uklogt af de jødiske organisationer at gå med i en alliance med folk, der i deres hellige skrifter forudsætter jødernes undergang. Tror jøderne virkelig ikke, at muhamedanerne vil forsøge at realisere målsætningen i Koranen? Og at de jødiske og muhamedanske organisationer skulle kunne bestemme, hvem der er stuerene i Europa, det er en helt latterlig selvovervurdering, for her glemmer de vist fuldstændig, at jøder og muhamedanere bare er etniske mindretalsgrupper, og det er selvsagt ikke mindretal, som afgør den slags, det gør majoritetsbefolkningen. Og i øvrigt - hvilken betydning har det - om nogle mediefolk og intellektuelle mener, at de patriotiske organisationer er stuerene, det er på ingen måde afgørende, for man har bare brug for folkets opbakning, og får man først den, så kan man da være helt ligeglad med medierne, meningsdannerne og de jødiske og muhamedanske organisationers ledere. Patriotiske organisationer lever for folket og ikke af meningsdannerens nåde.

Også i København gør man sig meget store anstrengelser for at reklamere for den uheldige alliance, men alliancen er så unaturlig og forrykt, at den ikke får større betydning.

DF kræver moskeprojekt undersøgt

Dansk Folkepartis leder, Pia Kjaersgaard, tager nu Integrationsminister Søren Pind (V) på ordet, når han siger, at han ikke vil forholde sig til et krav om at få klarlagt økonomien bag byggeriet af en stor-moské på Vibevej i Københavns Nordvest kvarter, før der foreligger et konkret forslag. - "Jeg går nu til Integrationsministeren med et konkret forslag og forlanger en undersøgelse af finansieringen af moskéen. Og jeg ser meget gerne, at planerne om byggeriet helt bliver afvist. Det er Iran, det iranske præstestyre og foreningen Ahlul Bait, der står bag byggeriet. Foreningen hvis bestyrelse består af flere medlemmer af den iranske regering skal overhovedet ikke have lov til at bygge en moské i Danmark," siger Pia Kjaersgaard. Dansk Folkepartis medlemmer i Københavns Borgerrepræsentation var da også de eneste, som stemte nej til moskébyggeriet, da alle de øvrige partier den 10. februar sidste år sagde ja til byggeriet. Men nu er flere partier pludselig indstillet på at se på sagen igen. - "Det kan jeg da kun glæde mig over. Men vi skal ikke nøjes med at 'se på sagen'. Ahlul Bait er et skalkeskjul for det iranske præstestyre. Derfor er det et gevaldigt skråplan at komme ud på, hvis det iranske styre får mulighed for via en stormoské at få et talerør i Danmark. Derfor må vi skride ind," siger Pia Kjaersgaard.

Der kommer uhyggelige nyheder fra Tyskland. De tyske efterretningstjenester kan nu fastslå, at over 100 muhamedanske indvandrere fra Tyskland opholder sig i terroristernes træningslejre i Mellemøsten og Nordafrika, og at der i disse lejre også findes muhamedanske indvandrere fra Danmark, Sverige og England. Alle disse indvandrere tager tilbage til de europæiske lande, som de kommer fra, for at oprette nye muhamedanske terrorceller. Nu tror man måske, at myndighederne i Europa vil pågribe disse muhamedanske indvandrere, når de ankommer, så man kunne forhindre oprettelsen af nye terrorceller, men man tager fejl, for myndighederne gør intet. Man trøster sig blot med, at man vil overvåge de pågældende indvandrere, og denne såkaldte overvågning er så slap og ligegyldig, at den ikke har nogen praktisk betydning. De europæiske myndigheder spiller hasard med borgernes liv, bare fordi myndighederne er bange for at gribe ind over for de muhamedanske indvandrere. Det er åbenbart vigtigere for disse myndigheder at holde sig gode venner med de muhamedanske indvandrere end at sikre borgernes liv. Angående en muhamedansk terror i Danmark sagde den velkendte medieperson Paula Lorrain engang: »Men vi kan og må ikke vende os mod vores muslimske medborgere i Danmark. Langt de fleste af dem lever fredeligt her og kunne ikke drømme om at gå ind for stening af utro kvinder eller terror mod uskyldige.« Ja, langt de fleste, men hvor mange muhamedanske terrorister skal der egentlig være i Danmark, før de kan iværksætte en terror, der ryster hele samfundet og dræber i hundredvis af sagesløse danskere? Skal der være 100, nej, det behøver der ikke at være, skal der være 10, ja, det er nok, og vi husker vist alle, at det sidste alvorlige forsøg på at udløse en muhamedansk terror i Danmark blev udført af nogle få muhamedanere, der ville besætte et bladhus på Rådhuspladsen og skære halsen over på journalisterne. Men end ikke disse planer har været i stand til at vække myndighederne, og man har bare ubekymret fortsat en indvandringspolitik, der bringer stadig flere potentielle terrorister til landet. Om den vanvittige risikable indvandringspolitik skriver medierne bl.a.: »De sidste 40 år har Europæiske lande helt frivilligt valgt at importere og huse hundreder af islamiske fundamentalister. (...) Blændet af deres ønske om at beskytte enkeltindivider mod politisk forfølgelse, har de fleste af de omtalte lande meget sjældent skelnet mellem demokratisk indstillede modstandere af totalitære regimer og islamiske fundamentalister, som i deres hjemlande havde deltaget i terrorhandlinger.« Ja, og nu er spørgsmålet jo så, hvordan skelner vi egentlig mellem demokratisk indstillede modstandere af totalitære regimer og islamiske fundamentalister, og det forfærdende svar er, at det kan vi slet ikke. Myndighederne har jo overhovedet ingen mulighed for at skelne, og derfor lader man bare stå til.

Censur i fiktionens verden

Den uhyggelige politiske censur stikker nu også sit hæslige ansigt frem i forbindelse med kriminalserier i fjernsynet, og nu har denne censur af fiktionen slået til i England. I det såkaldte demokratiske Vesteuropa hersker den politiske korrekthed med censur og undertrykkelse, og dette får de mest vanvittige følger. Den engelske avis The Independent skrev følgende: »Netop som den nye hovedrolleindehavers første afsnit af krimiserien "Kriminalkommissær Barnaby" løber over de britiske fjernsynsskærme, meddeler seriens produktionsselskab, at produceren holder op efter færdiggørelsen af denne sæsons optagelser. Produceren Brian True-May blev suspenderet fra sit job i sidste uge, efter at han offentligt havde forsvaret, at det er med vilje, at der ikke optræder skuespillere med anden etnisk baggrund end britisk i serien. - "Vi har simpelthen bare ikke etniske minoriteter med i serien. For det ville ikke være en engelsk landsby, hvis de var med. Det ville bare ikke fungere", udtalte Brian True-May i et interview med tidsskriftet Radio Times. Efter interviewet kastede tv-seere en masse sig over produceren på nettet, og seriens produktionsselskab All3Media tog øjeblikkeligt afstand fra udtalelserne og bad produceren blive hjemme fra arbejde.«

Man kan jo udmærket forstå, at man kan bruge en rigtig neger til at spille Othello i en Shakespeare-filmatisering, men at man skal bruge en neger til at spille en normalengländer i lille typisk engelsk normallandsby, det er helt forrykt. En engelsk normallandsby er nu engang ikke befolket af etniske minoriteter. Hvordan i alverden skal en fiktion dog kunne virke overbevisende, hvis også de hvide roller spilles af sorte eller omvendt? Og når de politisk korrekte vil tvinge etniske minoriteter ind i fiktionens verden, så er det ud fra en naiv forestilling om, at vi som europæere vil vænne os til de fremmede, bare vi ofte nok bliver præsenteret for dem ved alle lejligheder, men de politisk korrekte er dårlige psykologer, for det bidrager aldeles ikke til et positivt syn på de etniske minoriteter, når man bliver plaget med dem igen og igen i roller, hvor de slet ikke har noget at gøre, tværtimod vil det henlede opmærksomheden på deres uvedkommende tilstedeværelse. Men dette forsøg på at påtvinge offentligheden de etniske minoriteter via fiktionen er jo desværre ikke kun noget, der foregår i England, det foregår overalt i Europa, og også i Danmark forsøger DR og TV2 ved enhver lejlighed at promovere de fremmede.

Derfor er det også vigtigt, at man forholder sig afvisende til mediernes verdens- og menneskebillede og ikke lader sig påvirke at deres let gennemskuelige propaganda til fordel for de fremmede. Det skal ikke støtte mediernes syn på de fremmede, at de fremmede optræder som skuespillere eller vejrnegre, og at

de ved enhver lejlighed trækkes frem og præsenteres som det helt store. Vi må være i stand til at modstå propagandaen og fastholde vort eget billede af de etniske minoriteter, uanset om det så også bliver en kulsort muhamedansk neger, der spiller gri-sehandler Larsen i genindspilningen af Matador.

Fra Norge: De norske medier fortæller nu om omfattende svindel fra de somaliske indvandrerfamiliers side. Over hundrede somaliske familier er således blevet grebet i socialsvindel med børnepenge, idet man i de pågældende familier har fået udbetalt meget store beløb til børn af såkaldte enlige somaliske mødre, skønt disse enlige mødre på helt uforklarlig vis bliver ved med at få stadig flere børn. Ved en razzia i Oslo blev det da også konstateret, at de såkaldte enlige mødre slet ikke var enlige men bare hævdede pengene som om de var enlige mødre, og de samtidigt levede sammen med de somaliske mænd, de hele tiden havde været gift med. Efter mange års tøven vover de norske myndigheder endelig at gå i gang med at afsløre indvandrernes svindel med de sociale ydelser, men det skulle være sket for 20-30 år siden, hvor indvandringen begyndte.

Fra Ungarn: I det østeuropæiske Ungarn forsøger Den Ungarske Garde nu at forsvare landbefolkningen mod sigøjnernes hærgen, og det er kommet til mange sammenstød mellem sigøjnerne og garden. Den Ungarske Garde har højtideligt svoret at forsvare ungarerne mod alle de fremmede, og da sigøjnerbanderne går helt bevidst efter de gamle og forsvarsløse ungarere, som de overfalder og udplynder, så griber Den Ungarske Garde magtfuldt ind, og det er også helt nødvendigt, for det ungarske politi er svagt og passivt og gør intet. De ungarske myndigheder er nærmest ikke til stede i landdistrikterne, hvilket gør landbefolkningen til forsvarsløse ofre for de talrige sigøjnerbander, der strejfer rundt i landet, og dette har helt naturligt ført til, at landbefolkningen støtter den patriotiske gardes aktioner mod forbryderiske sigøjnere.

Angående Libyen: I Berlingske Tidende skriver en Kasper Støvring den 21. marts bl.a. følgende om sagen: »Vesten er svag, for vi formår ikke konsekvent at dæmme op for masseindvandring udefra eller islamisering indefra. Så forsøger man i stedet at demonstrere en udadvendt styrke, som med krigen i Libyen. Men blandingen af defaitisme - selvopgivelse - og overmod, er på sigt en farlig kurs, der vil presse Vesten endnu mere. Vi skal ikke kæmpe andres kampe, men koncentrere os om at forsvare vores egen kultur, vores egen suverænitæt og vores egen position i den nye verdensorden, der i stigende grad er domineret af andre civilisationer, der ikke tøver med at bekræfte deres kulturelle identitet. Vi har nok at gøre på hjemmefronten.«

Er Kina nu også noget at beundre?

Mange er nu begyndt at spørge sig selv, hvor kommer denne officielle betagelse af kineserne dog fra? Hvorfor skal vi bestandigt høre om disse kinesere, og hvorfor skal folk absolut lære kinesisk. Er kineserne virkelig så relevante for danskerne eller er det hele bare en form globalt hysteri? Betagelsen og overvurderingen af kineserne er en tradition, der rækker langt tilbage, og denne betagelse er nu blevet fornyet ved erhvervslivets latterlige leflen for alle, der kan fremstille noget billigt skrammel for erhvervslivet. At betagelsen af kinesere og østasiater ikke er af ny dato men netop en tradition, det ser man f.eks. i Jyllands-Posten, fra den 26. juli 1932. Her står bl.a.: »Da man i sin Tid tog unge Negre, Sønner af franske Negerkonger i Afrika, til Paris og lod dem studere, advarede man mod det og sagde: "Naar de kommer hjem til Afrika, vil de i deres Opblæsthed gøre Revolte imod os." Det kom ikke til at slaa til af den Grund, at de unge Negre saa godt som aldrig drev det til noget. De havde ingen Racekultur bag sig, deres Hjerner var altfor ukultiveret en Mark til, at den europæiske Civilisations Blomster kunde trives i den. Men hvor ganske anderledes er det ikke med Racen ovre fra Bagindien og Sydchina, der bag sig har en tusindaarig Kultur og en Opfattelsesevne, som hyppigt langt overgaar den europæiske.« Man genkender vist umiddelbart denne opfattelse af kinesernes og østasiaternes store kultur og evner, for det er jo netop den argumentation, man hører i disse år. Og det er erhvervslivet, der har aktualiseret denne gamle argumentation, simpelthen fordi erhvervslivet nu kan bruge kineserne til at fremstille noget skrammel for dem. Men spørgsmålet er jo, behøver man egentlig at have en særlig høj kultur og store evner for at opstille fabrikker og fremstille uhyre mængder af ting og sager, nej, det gør man ikke, for produktionen er det mindste af det hele, og når fabrikken først står der, er det jo kun rutinearbejde. Det er da også betegnende, at det ikke er kinesernes og østasiaternes kultur og store evner, der har ført til Vestens betagelse, det er bare efterligningen af Vesten, man beundrer. De nye kinesiske byer og fabrikker ligner de vesteuropæiske, og der er ikke noget kinesisk ved dem. Vestens betagelse af Kina kommer således på et tidspunkt, hvor kineserne har smidt deres egen kultur over bord og har bestemt sig for at ville ligne de vesteuropæiske fabriksarbejdere, at leve i vesteuropæiske boliger i de nye byer, spille amerikansk popmusik og gå på Internettet. Kina er ikke andet end en fabrik.

Et mærkeligt forhold

Israel er en meget mærkelig stat. På den ene side agiterer man kraftigt mod enhver form for såkaldt racisme, men på den anden side erklærer man sig principielt enig med de skrækelige racister, man officielt agiterer imod. Det sidste eksempel på dette er et møde, der fandt sted i det israelske parlament Knesset i anledning af den jødiske identitets dag den 27. januar. De internationale medier skrev følgende angående dette møde: »Ægteskaber mellem jødiske kvinder og arabiske mænd var i centrum ved et møde af det israelske parlaments "Komité til Kvinders Fremme" i denne uge, da komiteens forkvinde Tzipi Hotovely (Likud) var vært for en høring til ære for jødisk identitet i det israelske parlament, Knesset. - "Vi må indse, at landet ikke har lagt vægt på opdragelse, hvilket er den eneste måde hvorpå vi kan afholde jødiske kvinder fra at indgå livsvarige forbindelser med ikke-Jøder," sagde Hotovely, - "Kampen mod assimilation får kun store overskrifter gennem historier om jødiske kvinder, som gifter sig med muslimske mænd, men det er vigtigt at bemærke, at problemet er langt større. Der lever 92.000 blandede familier i staten Israel. Der er brug for at udarbejde et pensum for piger i gymnasier og tilsvarende undervisningsinstitutioner, som handler om jødisk identitet. Det faktum, at pigerne når dertil, hvor de indgår blandede ægteskaber beviser at undervisningssystemet har svigtet".«

Der kan man bare se! De europæiske patrioter er faktisk helt enige med den israelske komite, for de synes da heller ikke om blandede ægteskaber mellem europæiske kvinder og arabiske mænd, for som den israelske komité så rigtigt påpeger, så ødelægger det den nationale identitet. Nu er der bare én ting, som man ikke rigtigt forstår. Hvorfor agiterer Israel og de jødiske organisationer så voldsomt imod de nationale organisationer i Europa, når jøderne tilsyneladende er fuldstændigt enige med de europæiske nationale organisationer i synet på de blandede ægteskaber, der jo trods alt er en meget vigtig ting? Man er jo fuldstændigt enige om, at ægteskaber mellem jøder og ikke-jøder er uheldige, at ægteskaber mellem arabere og ikke-arabere er uheldige osv. osv., men når det nu er sådan, hvorfor argumenterer israelske og jødiske organisationer så ivrigt mod Nationalfronten i Frankrig, BNP i England, NPD i Tyskland osv., der også er imod blandede ægteskaber? Der er virkelig noget meget mærkeligt ved dette.

Om religionsfrihed

Mange danske modstandere af indvandringen føler sig mærkeligt nok ilde berørt, når man fra fremmedvennernes side bliver beskyldt for at være anti-islamiske, men det er der slet ingen grund til. Der er nemlig ikke noget forkert ved at være anti-islamisk, det er faktisk det mest fornuftige, man kan være. Islam er den alvorligste trussel mod det danske folk og danskheden, og at danskerne vender sig imod islam er derfor ikke alene acceptabelt men også helt nødvendigt. Fremmedvennerne påstår ganske vist, at man ikke må vende sig imod islam, fordi der er religionsfrihed her i landet, idet man henviser til Grundloven, men denne lov blev jo ikke skrevet for fremmede men netop for danskerne, og derfor gælder dens rettigheder også kun for danskerne. De fremmede kan slet ikke påberåbe sig rettigheder i kraft af den danske Grundlov, hvorfor de fremmede heller ikke har religionsfrihed i Danmark, som man i offentligheden fejlagtigt påstår. Men hvordan er islam så en fjende af det danske folk og danskheden? Det er islam på alle måder, idet islam ikke bare er en religion men en særlig asiatiske livsform, der er helt fremmed for danskerne og dermed ødelæggende for danskheden. Denne fremmede livsform forsøger muhamedanerne nu at påtvinge det danske folk ved at forlange det danske samfund ændret i islamisk retning. Og islam er en fjende af kristendommen og har været det i århundreder. Det er således ikke uden grund, at Martin Luther, vor Folkekirkes ideologiske grundlægger, har skrevet mod muhamedanerne og opfordret til krig imod dem. Det gjorde han, fordi islam for-

søgte at undertrykke kristendommen og de kristne folkeslag, og at man derfor måtte slå igen for at bevare det kristne Vesteuropa. Det lykkedes dengang at forsvare Vesteuropa, skønt muhamedanernes hære nåede helt frem til Wien, men Martin Luthers ord om faren fra muhamedanernes side står stadig ved magt, for nu har den muhamedanske fare bare antaget en helt ny karakter. Nu er det som bekendt ikke krigshære men indvandrere, som islam sender mod Europa, men det bør vi ikke lade os narre af. Det er stadig et forsøg på at islamisere hele Europa.

Men når vi så advarer om faren ved den voldsomme muhamedanske magtudvidelse, der foregår i disse år, så bliver vi udsat for de danske myndigheders brutale forfølgelse, idet man anvender den berygtede censurparagraf 266b mod os. Når de danske myndigheder forsøger at undertrykke kritikken af islam, så skyldes det myndighedernes vilde angst for de fremmede muhamedanere, som man i store flokke har ladet strømme ind i vort land. Myndighederne er ikke alene bange for, at de ikke kan styre de fremmede muhamedanere i ghettoerne, men de er også bange for det opgør mellem danskere og fremmede muhamedanere, der uundgåeligt nærmer sig som en følge af muhamedanernes bestandigt øgede krav til danskerne om en forvandling af det danske samfund i islamisk retning, urimelige krav, der nødvendigvis må afvises. Myndighederne tror nu naivt, at man kan forhindre dette kommende opgør bare ved at krybe for muhamedanerne, dvs. ved at forfølge alle de danskere, der offentligt vender sig imod islam, og myndighederne anvender den berygtede §.266b mod danske patrioter i denne hensigt, men myndighederne glemmer, at for hver fremmed muhamedaner, hvis velvilje de vinder på denne forbryderiske måde, skaber de sig mindst 100 danske fjender. Og lad ingen være i tvivl om dette, myndighedernes danskfjendtlige holdning og forfølgelse af de danske patrioter vil blive husket, for der er ingen dom efter §.266b uden at den bliver noteret med alle sine omstændigheder, angivere, anklagere og dommere. En dag vil alle de gamle §.266b-sager dukke op igen, og de vil dukke op i forbindelse med det store opgør om indvandringen, der engang vil komme, og dette opgør vil komme, ikke fordi danskerne egentlig ønsker det, men fordi danskerne bliver tvunget til at sig nej til de fremmede muhamedaneres krav, der tilsigter skabelsen af et muhamedansk Danmark. De fremmede muhamedanere stiller nemlig bestandigt større krav til danskerne og det danske samfund, men en dag kan man ikke mere acceptere flere krav, hvis Danmark skal overleve som en vestlig kristen stat, og - som en dansk patriot engang udtrykte det - hellere borgerkrig end et islamisk Danmark.

Ny integrationsminister

Vi har som bekendt fået en ny integrationsminister, Søren Pind fra Venstre, men hvis medierne og de venstreorienterede politikere får lov til at bestemme, så kan man lige så godt undvære en sådan, for de såkaldte konventioner skal efter deres opfattelse være afgørende, og den danske regering og det danske folk skal ikke have nogen som helst indflydelse på den danske fremmedpolitik. Medierne og de venstreorienterede politikere optræder her som landsforrædere, og gennem deres bestandige hyl om konventionerne forsøger de at krænke den danske stats suverænitet. Naturligvis er det den danske stat og det danske folk, der skal bestemme over den danske fremmedpolitik og ikke nogle fuldstændigt ligegyldige konventioner, som et par politiske stoddere på et eller andet tidspunkt har underskrevet. Hvad kommer de tåbelige konventioner os ved, det danske folk skal være frit, og den juridiske hokuspokus skal ikke binde folket. Et frit folk lader sig ikke binde af paragraffer på et stykke papir. Men der optræder bestandigt uhyre skarer af jurister og såkaldte eksperter, der vrøvler om konventionerne, og disse mange dårlige danskere burde have besked på at holde deres mund, for de er kvalmende i al deres ynkelighed. Lad os håbe, at den nye integrationsminister vil have styrke til at ignorere dem.

Muhamedanerne og terrorismen

Der kommer uhyggelige nyheder fra Tyskland. De tyske efterretningstjenester kan nu fastslå, at over 100 muhamedanske indvandrere fra Tyskland opholder sig i terroristernes træningslejre i Mellemøsten og Nordafrika, og at der i disse lejre også findes muhamedanske indvandrere fra Danmark, Sverige og England. Alle disse indvandrere tager tilbage til de europæiske lande, som de kommer fra, for at oprette nye muhamedanske terrorceller. Nu tror man måske, at myndighederne i Europa vil pågribe disse muhamedanske indvandrere, når de ankommer, så man kunne forhindre oprettelsen af nye terrorceller, men man tager fejl, for myndighederne gør intet. Man trøster sig blot med, at man vil overvåge de pågældende indvandrere, og denne såkaldte overvågning er så slap og ligegyldig, at den ikke har nogen større praktisk betydning. De europæiske myndigheder spiller hasard med borgernes liv, bare fordi myndighederne er bange for at gribe ind over for de muhamedanske indvandrere. Det er åbenbart vigtigere for disse myndigheder at holde sig gode venner med de muhamedanske indvandrere end at sikre borgernes liv.

Angående en muhamedansk terror i Danmark sagde den velkendte medieperson Paula Lorrain engang: »Men vi kan og må ikke vende os mod vores muslimske medborgere i Danmark. Langt de fleste af dem lever fredeligt her og kunne ikke drømme om at gå ind for stening af utro kvinder eller terror mod uskyldige.« Ja, langt de fleste, men hvor mange muhamedanske terrorister skal der egentlig være i Danmark, før de kan iværksætte en terror, der ryster hele samfundet og dræber i hundredvis af sagesløse danskere? Skal der være 100, nej, det behøver der ikke at være, skal der være 10, ja, det er nok, og vi husker vist alle, at det sidste alvorlige forsøg på at udløse en muhamedansk terror i Danmark blev udført af nogle få muhamedanere, der ville besætte et bladhus på Rådhuspladsen og skære halsen over på alle journalisterne. Men end ikke disse planer har været i stand til at vække myndighederne, og man har bare ubekymret fortsat en indvandringspolitik, der bringer stadig flere potentielle terrorister til landet.

Om den vanvittige og risikable indvandringspolitik skriver mediernes bl.a.: »De sidste 40 år har Europæiske lande helt frivilligt valgt at importere og huse hundreder af islamiske fundamentalister. Danmark, Sverige, Holland, Tyskland og Storbritannien har i årtier med humanitære begrundelser gjort det til deres officielle politik at tage imod politiske flygtninge fra hele verden. Blændet af deres ønske om at beskytte enkeltindivider mod politisk forfølgelse, har de fleste af de omtalte lande meget sjældent skelnet mellem demokratisk indstillede mod-

standere af totalitære regimer og islamiske fundamentalister, som i deres hjemlande havde deltaget i terrorhandlinger.«

Nu er spørgsmålet jo så, hvordan skelner vi egentlig mellem de demokratisk indstillede modstandere af totalitære regimer og de islamiske fundamentalister, og det forfærdende svar er, at det kan vi slet ikke. Myndighederne har overhovedet ingen mulighed for at skelne, og derfor lader man bare stå til. Risikoen for muhamedansk terror er svimlende stor, når man tillader indvandring fra Mellemøsten, og dette ved de danske myndigheder udmærket, men der bliver ikke grebet ind, man vil bare lade danskerne løbe risikoen for at blive ofre for den muhamedanske terror. Der er kun én ting at gøre, hvis man vil forhindre denne terror, og det er at hjemsende de muhamedanske indvandrere, og det er på høje tid, at der tages initiativer i denne retning.

Pirater skulle skydes, men forkæles!

Hvor langt vore nuværende usle myndigheder vil gå for at lefle for muhamedanerne, det viser deres fuldstændigt latterlige foranstaltninger i forbindelse med de muhamedanske somaliske pirater. Medierne skriver den 3. marts: »Minister blåstempler bedetæpper til pirater. Danske krigsskibe medbringer bedetæpper og koraner, så tilbageholdte pirater kan udøve deres religion. Forsvarsminister Gitte Lillelund Bech (V) siger god for, at forsvaret medbringer bedetæpper og koraner på de danske krigsskibe, som er udsendt for at bekæmpe pirater i området omkring Afrikas Horn. Gitte Lillelund Bech oplyser i en række svar til Folketingets forsvarsudvalg, at det skyldes erfaringerne fra Absalons mission i området i 2008 og 2009, hvor det danske krigsskib oplevede at have formodede pirater tilbageholdt om bord. - Koraner og bedetæpper medbringes af kulturelle og religiøse hensyn over for tilbageholdte, som skal opholde sig om bord på krigsskibet i en længere periode, skriver forsvarsministeren.« De danske myndigheders idioti og sleskende optræden over for de muhamedanske pirater ud for Afrika er rystende. Traditionelt skyder eller hænger man pirater, men på et dansk skib bliver de små sarte skind behandlet med stor velvilje, og man sørger for, at de ikke savner bedetæpper, koraner eller noget andet, som de kunne finde på at ønske. Dette er helt utroligt, men det viser tydeligt de danske myndigheders forbryderiske optræden i forhold til muhamedanerne. Myndighederne kryber på maven for de muhamedanske pirater, skønt dette naturligvis betyder, at man herved opmuntrer piraterne til at fortsætte deres forbryderiske levevej. Og de danske myndigheder er medskyldige i piratuvæsenet, det kan der slet ikke være nogen tvivl om, men Gud Ske Lov er der dog nogen, som ved, hvordan de muhamedanske pirater skal behandles. Medierne skriver: »Rusland har smidt fløjlshandskerne i kampen mod de somaliske pirater i

Adenbugten. Mens det danske søværn har løsladt mindst 200 tilfangetagne pirater, gør deres russiske kolleger kort proces. Ifølge en anonym talsmand for de somaliske pirater, har russiske kommandosoldater henrettet mindst ti tilfangetagne pirater med skud. Det skete angiveligt 6. maj sidste år, da specialenheder fra det russiske søværn stormede den russiske olietanker, MV Moscow University, der var blevet besat af pirater. - De russiske kommandosoldater stormede skibet før solopgang og indledte en ildkamp med vores mænd. Om bord sårede de tre og dræbte en, siger talsmanden til det engelsksprogede nyhedssite Somalilandpress. Det russiske søværn udsendte efter aktionen en meddelelse om, at de tilfangetagne pirater blev løsladt med den begrundelse, at der ikke findes et sted, hvor pirater kan blive retsforfulgt. Men den forklaring er løgn, mener talsmanden. - Russerne løslod aldrig de unge mænd. I stedet skød de dem på klods hold og derpå lodsede de de døde kroppe tilbage på piraternes båd.« Ja, sådan skal piraterne behandles, efter fortjeneste, de skal dræbes, og det er sørgeligt at måtte konstatere, at russerne har en mere fornuftig politik over for de muhamedanske pirater end de danske myndigheder. Ved at skyde piraterne, når man får fat i dem, så afskrækker man andre somaliere fra at vælge denne lukrative levevej, men forkæler man piraterne ombord med bedetæpper og koraner og sætter dem i land igen, så opmuntrer man endnu flere muhamedanske somaliere til at tage ud på havet og forsøge sig som pirater. Det er jo indlysende, og selv de danske myndigheder burde kunne forstå dette.

En udvisning

Den 39-årige tuneser og muhamedanske terrorist Slim Chafra, der ifølge Politiets Efterretningstjeneste (PET) stod bag mordplanerne mod Muhammed-tegneren Kurt Westergaard, risikerer ikke længere tortur eller andre former for overgreb i sit hjemland, da Tunesien nu er blevet demokratisk. Derfor skal han udvises af Danmark og sendes tilbage. Det fastslår Dansk Folkeparti, og forslaget bakkes ivrigt op af integrationsminister Søren Pind (V), der vil tage kontakt til de tunesiske myndigheder for at bane vejen for en hjemsendelse af Slim Chafra. Og der er mange andre fremmede, der opholder sig her i landet under lignende latterlige påskud, og lad os få dem ud så hurtigt som muligt. De skal ikke have lov til at gemme sig under de såkaldte humanitære hensyn.

Brevkassen

Skriv til adressen: mail@patrioten.org

En læser ved navn "Erik H." spørger pr. E-mail Patrioten om, hvad formålet med Patrioten egentlig er? Er der nogen større bagtanke med den?

Ja, det er der da! Hele ideen med et elektronisk skrift er naturligvis den, at man gennem den elektroniske form kan udsende skriftet i et ubegrænset oplag, dvs. i et stadigt større oplag, da omkostningerne er forsvindende små i forhold til et trykt skrift. For hver gang skriftet udsendes, bliver det således udsendt til flere end sidste gang, bl.a. også fordi modtagere af skriftet kopierer det og videresender det til tredjemand. Der bliver derfor et bestandigt større publikum til skriftet, og det betyder selvsagt også, at oplysningerne i skriftet derved når en stadig større offentlighed, og det er naturligvis selve baggrund for Patrioten. Patrioternes stemme skal høres, og en dag vil man give dem ret i deres syn på indvandringen og de fremmede.

Sammenligner man Patrioten med Radio Holger Internet, så må man erkende, at Patrioten er blevet en langt større succes, idet vi bestandigt modtager flere anmodninger om at blive sat på Patriotens postliste, mens Radio Holger Internets lytterkreds vokser noget langsommere. Og det kan man måske undre sig over, da det jo er lettere at lytte til Radio Holger Internet end at læse Patrioten, men sådan er forholdet nu engang.

En lytter ved navn "Per" fra Fyn spørger pr. E-mail Radio Holger Internet, hvordan man nu skal se på de forskellige partier og grupper, som f.eks. Dansk Folkeparti, Den Danske Forening, Sioe, Frit Danmark og andre grupper. De er alle mod indvandringen, men de er også forskellige. Hvad skal man vælge?

Det er et lidt vanskeligt spørgsmål at svare på, for det er jo naturligvis afhængigt af, hvad det er, man som patriot ønsker sig. Hvis man lægger vægt på politisk succes, så kan der jo ikke være megen tvivl om, at man bør interessere sig særligt for Dansk Folkeparti, men hvis man er meget principfast i modstanden mod indvandringen, så er det jo også indlysende, at Dansk Folkeparti ikke er nok, for dette parti er nok en stor succes men det er også ideologisk svagt. Man kan være imod indvandringen af mange gode grunde, og årsagen til splittelsen blandt de danske patrioter er jo netop, at man ikke kan blive enige om, hvad der skal lægges mest vægt på i modstanden mod indvandringen. Man må altså stille sig selv det spørgsmål, hvor

ønsker jeg vægten lagt i modstanden mod indvandringen og vælge parti eller gruppe ud fra dette.

En lytter ved navn Pia fra Amager spørger pr. E-mail Radio Holger Internet, om vi stadig mener, at folket skal bevæbnes? Det hørte hun i lokalradioen, da vi kørte den.

Ja, det er stadig vor opfattelse, at det er uheldigt, når danskerne afvæbnes samtidigt med, at landet er overfyldt af kriminelle fremmede, der som hovedregel er bevæbnede. Det siger sig selv, at danskerne ikke kan forsvare sig uden våben mod bevæbnede fremmede, og derfor burde det også være fuldt lovligt for danskerne at købe våben til selvforsvar. De danske myndigheder forråder simpelthen danskerne ved at kriminalisere alle våbenkøb og våbenbesiddelse, for man gør derved danskerne til forsvarsløse ofre for de fremmede kriminelle.

Jur.Dr. Ole Hasselbalch fra Den Danske Forening skriver følgende: »Det fremgår af grundloven, at indfødsret kun kan tildeles ved lov, samt at Folketingets medlemmer alene er bundet af deres overbevisning. Det er følgelig Folketinget, der i det enkelte tilfælde bestemmer, om nogen skal have statsborgerskab. Ingen regering og intet folketing har uden om grundloven gyldigt kunnet binde Danmark til en konvention, der forpligter til at give statsborgerskab under bestemte betingelser. (...) Vælgerne bør forstå, at Folketinget i dag domineres af politikere, der savner den integritet og tænkksomhed, der ville få dem til at frigøre Danmark fra konventioner, der er kommet helt ud af trit med det, der foregår i verden, og som med dette afsæt dagligt skamrides af den humanitære lobby's lykkeriddere. De må også forstå, at hovedløs lovlydighed over for disse konventioner uden enhver tvivl vil ødelægge landet, uanset at den understøttes af universitetsverdenens samvittighedsløse medløbere i forhold til de letteste meninger. Så længe disse mennesker bevarer magten, vil det derfor kun gå én vej: Der vil blive flere ghettoer, flere indvandrerbander, flere ødelagte skoler, mere kriminalitet, mindre social velfærd for danskerne selv, flere terrorforsøg - og i sidste ende også vellykkede sådanne.«

Lederen af Britisk National Party i England, Nick Griffin, meddeler, at flere end 181.000 immigranter, der er blevet udvist af England, stadig opholder sig i landet. - »Det er det nye chok-tal og det bekræfter blot, hvad British National Party har sagt i årevis, at Storbritanniens Grænseagentur ikke gør det arbejde, som det skal, siger Nick Griffin.« Fra England rapporteres også om nyligt foretagne meningsmålinger, som viser at 63 % af den hvide befolkning i Storbritannien betragter indvandring som negativt for deres land. Omtrent halvdelen af de adspurgte siger, at de er parate til at stemme på et såkaldt højreradikalt parti. Ja, også i er folket begyndt at opdage, hvad der er ved at ske.

Internetmagasinet Patrioten udkommer hver måned.

Patrioten. Boks 1848. 2300 København S
www.patrioten.org / mail@patrioten.org

Redaktør: Kaj Vilhelmsen

Bidrag til Patrioten kan sendes til girokonto: 1-699-7668.

